

OPRICHTSTER VAN HET VIRTUAL SHOE MUSEUM

LIZA SNOOK

Fotograaf: Diederik van Duuren

Elke vrouw is dol op schoenen. Bij de één loopt dit wat meer uit de hand dan bij de ander. Liza Snook kan hier over meepraten en daarom besloot ze van haar hobby haar werk te maken. Nadat ze jarenlang van alles over schoenen had verzameld, besloot ze het Virtual Shoe Museum op te richten. Een online platform voor de ware schoenenliefhebber!

Liza, menig vrouw zal jaloers zijn op jouw werk. Vertel eens, wat doe je precies en hoe kwam je op dit geniale idee?

“Ik weet nog dat ik in 1990 naar Londen ging en in het Victoria & Albert Museum in een kaartenrekje een schoen van Elton John zag. Daarna vond ik een boek van Andy Warhol van één pond over schoenen. Dit werd de start van mijn verzameling. Op een gegeven moment ben ik alle kaarten gaan rangschikken op soort, type schoen en kleur. Uiteindelijk is hieruit het Virtual Shoe Museum ontstaan: een site met de meest bijzondere schoenen vanuit de hele wereld.”

Sinds wanneer doe je dit fulltime?

“De mappen in mijn kast werden steeds dikker. Toen Internet en Social Media opkwamen, zei mijn partner: hier moet je wat mee gaan doen. Gelukkig wilde hij een site voor mij maken. In

de avonduren heb ik contact gezocht met schoenontwerpers en kunstenaars en ben ik de site gaan vullen. Al die tijd deed ik het naast mijn werk, maar dit begon steeds meer te wringen. Drie jaar geleden ben ik met mijn werk als grafisch ontwerper gestopt en nu doe ik dit fulltime. Nou ja, meer dan fulltime, want ik ben er minstens zes dagen in de week mee bezig.”

“MIJN SCHOENENCOLLECTIE IS
NET ZO ECLECTISCH ALS IKZELF.”

Houd je werk en privé gescheiden?

“Ik houd werk en privé totaal niet gescheiden. Mijn partner staat hier hetzelfde in en eigenlijk mijn hele vriendenkring. We zitten allemaal in de creatieve hoek. De omschakeling van passie naar werk is kei- en keihard werken, maar dat past bij wie ik ben. Ik doe soms ‘s ochtends iets anders en dan werk ik ‘s avonds laat door. Hoe veel uren ik in een project stop? Geen idee. Vast veel te veel, maar het levert vaak zoveel leuke dingen op!”

Heb je mensen in dienst?

“Nee, ik doe nog steeds alles zelf. Ik ben een netwerker en ik vind dat juist leuk. Ik haal ook altijd zelf de schoenen voor de exposities bij de kunstenaars en ontwerpers op. Deze ontmoetingen zijn vaak weer aanleiding tot iets nieuws. Dan ben je bezig met een project en dan ontmoet je weer nieuwe mensen waardoor een volgend project ontstaat.”

Feestneus, Lie van der Werff (NL)

Wat vind je het allerleukst aan je werk?

“Het leukste vind ik het persoonlijk contact met de mensen in de schoenenwereld. Het zijn stuk voor stuk leuke mensen met een passie voor wat ze doen. Dat is ook mijn drijfveer. Het grappige is dat je elkaar daardoor vaak direct begrijpt. Daarnaast vind ik de zelfstandigheid en de vrijheid in mijn werk heel prettig.”

Hoe zou je je stijl willen omschrijven?

“Mijn schoenencollectie is net zo eclectisch als ikzelf. Ik draag veel zwart, maar met mijn schoenen kan ik mijn stijl binnen één seconde veranderen.”

Wat is het gekste wat je tot nu toe hebt meegemaakt?

“Laatst stond er een Japans meisje uit London bij ons voor de deur. Ze dacht dat hier een schoenenmuseum was! Ik heb haar uitgelegd dat het een virtueel museum is en heb haar op mijn computer de collectie laten zien. Daarna heb ik haar naar het Gemeentemuseum gebracht en haar afgezet bij een mooie mode tentoonstelling.”

Waar voldoet een goede schoenontwerper aan?

“Een goede ontwerper heeft leuke ideeën, kan met zijn handen maken wat zijn hoofd bedenkt én maakt schoenen ook nog eens zo comfortabel dat je er goed op kan lopen. Daarnaast zoek ik vooral ontwerpers die durven te experimenteren. Ik zie graag dat mensen een hele andere weg inslaan.”

“MIJN EERSTE, GROTE
TENTOONSTELLING IN HET
GRASSI MUSEUM HEEFT VEEL
DEUREN GEOPEND.”

Heb je nog tips voor hen?

“De ervaringen die ik nu heb opgedaan, kan ik delen en dat is ontzettend leuk. Soms heb je hele mooie schoenen, maar dan worden er een paar onscherpe, slechte foto's van gemaakt. Of voetmodellen: je wil niet weten hoeveel voeten ik al mooier heb gefotoshopt. Het hoeft allemaal niet heel professioneel, maar besteed er wel aandacht aan.”

Wat zijn je plannen voor de toekomst?

“Mijn eerste, grote tentoonstelling in 2012 in het Grassi Museum in Leipzig heeft zoveel deuren geopend. Daardoor wilden andere musea ook zo'n tentoonstelling hebben. Als dat niet was gebeurd, was ik niet gekomen waar ik nu sta.

Tot dit jaar werd ik steeds gevraagd als vervolg op een ander project, maar nu is het eigenlijk omgedraaid: nu zoek ik zelf de musea en de landen uit waar ik een tentoonstelling wil maken. Daarnaast wil ik nog een goed boek over schoenen gaan maken. Helaas heb ik daar nu de tijd nog niet voor. Maar ik heb zoveel materiaal, daar ga ik zeker iets mee doen!”

Chinese drakenslofjes, Chinatown Den Haag

Raw, Minna Parikka (Finland)

Alice in wonderland 'All Mad Here', Irregular Choice (UK)